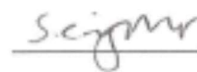

London
United Kingdom

CERTIFICATION

This is to certify that the attached translation is, to the best of my knowledge and belief, a true and accurate translation from Dutch into English of the attached Judgment of the Supreme Court of the Netherlands.

Sally Wright, Senior Managing Editor
Lionbridge Legal

16 April 2019

April 12, 2019

Civil Division

17/04926 TT/EE

Supreme Court of the Netherlands

Judgment

in the case of:

REPUBLIC OF ECUADOR,
seated in Quito, Ecuador,

APPELLANT in cassation,

attorney: J. de Bie Leuveling Tjeenk, LLM

a g a i n s t

1. CHEVRON CORPORATION (USA),
registered in San Ramon,
California, United States of
America,

2. TEXACO PETROLEUM COMPANY,
registered in San Ramon,
California, United States of
America,

RESPONDENT in cassation,

attorney: J. van der Beek, LLM.

The parties will also be referred to hereafter as Ecuador, Chevron and TexPet.

1. Proceedings in the factual instances

For the course of the proceedings in the factual instances, the Supreme Court refers to:

- a. the judgments in case C/09/477457/HA ZA 14-1291 by the District Court of The Hague dated February 25, 2015 and January 20, 2016;
- b. the judgment in case 200.193.418/01 by The Hague Court of Appeals dated July 18, 2017.

The judgment of the Court of Appeals is attached to this judgment.

2. The dispute in cassation

Ecuador lodged an appeal in cassation against the judgment handed down by the Court of Appeals. The initiating brief is attached to this judgment and forms part of it.

Chevron and TexPet filed a statement of defense.

The case was orally pleaded for the parties by their attorneys and for Ecuador by J.J. Kuipers and F.J.L. Kaptein.

The Opinion of Advocate General B.J. Drijber concludes that the appeal in cassation should be dismissed.

Ecuador's attorney and Chevron and TexPet's attorney have each responded to that Opinion in writing.

3. Underlying facts in cassation

3.1 The facts and circumstances mentioned in the Opinion of the Advocate General in paragraphs 8-33 can be assumed in cassation. In summary, it concerns the following.

(i) Chevron has been an indirect shareholder in TexPet since its acquisition in 2001.

(ii) In 1964 and 1965, Ecuador granted a concession for oil production in part of the Amazon to a consortium of which TexPet was a member (the Consortium). On August 16, 1973, a concession agreement was signed between the Consortium and Ecuador. That concession agreement ran until June 6, 1992. The State-owned company PetroEcuador has gradually acquired a majority stake in the Consortium. At the end of the license agreement, PetroEcuador exclusively continued to extract oil.

(iii) In 1993, Ecuador and the United States entered into a bilateral investment treaty, which came into force on May 11, 1997 (BIT).

(iv) In November 1993, a group of Ecuadorian citizens brought proceedings in the United States against Texaco, the former parent company of TexPet. These citizens claimed that they had suffered damage as a result of environmental pollution in the Oriente region of Ecuador. The proceedings ended in 2002 when Texaco's defense that the US court did not have jurisdiction was upheld.

(v) On May 4, 1995, Ecuador, PetroEcuador, and TexPet entered into an agreement (the 1995 Settlement Agreement) by which TexPet committed to implement certain environmental remediation measures and the other two parties stated that they:

"5.1 (...) shall hereby release, acquit and forever discharge Texpet (...) and all their (...) successors, predecessors, principals, and subsidiaries (hereinafter referred to as "The Releasees") of all the Government's and Petroecuador's claims against the Releasees for Environmental Impact arising from the Operations of the Consortium (...)"

(vi) On September 30, 1998, Ecuador, PetroEcuador, and TexPet entered into a second agreement (hereinafter referred to as the 1998 Final Release) which released TexPet and the other Releasees of any liability towards Ecuador forever.

(vii) In May 2003, a group of Ecuadorian citizens brought proceedings against Chevron in Ecuador. These Ecuadorian citizens (hereinafter also referred to as the Lago Agrio plaintiffs)

are claiming that Chevron is responsible for serious environmental pollution caused by TexPet (hereinafter referred to as the Lago Agrio proceedings).

(viii) On September 23, 2009, Chevron and TexPet initiated arbitral proceedings under the BIT against Ecuador, which are the subject of the present setting aside proceedings. In the arbitral proceedings, they claimed, among other things, a declaration, in short,

(i) that under the 1995 Settlement and the 1998 Final Release Chevron and TexPet are exempt from liability for environmental damage resulting from the actions of the Consortium, (ii) that a judgment in the Lago Agrio proceedings against Chevron is unenforceable, and (iii) that Ecuador and PetroEcuador are exclusively liable for the outcome of the Lago Agrio proceedings. Chevron and TexPet also demanded, inter alia, that Ecuador be ordered to take all measures to ensure that any judgment in the Lago Agrio proceedings could not be enforced and that Ecuador be ordered to pay to Chevron and TexPet what they in turn are ordered to pay in the Lago Agrio proceedings.

(ix) Chevron and TexPet also requested interim relief in the arbitral proceedings. In this context, on February 9, 2011 and March 16, 2011, the arbitral tribunal

issued Procedural Orders to prevent the recognition and enforcement of the (then: upcoming) Lago Agrio judgment.

(x) In the Lago Agrio proceedings, Chevron was ordered at first instance by a judgment dated February 14, 2011 (hereinafter: the Lago Agrio judgment) to pay, among other things, USD 8.6 billion, plus costs equal to 10% of the total. This judgment was upheld both on appeal and before the Ecuadorian Supreme Court.

(xi) Following the judgment by the Ecuadorian Court of Appeals, Chevron requested that the arbitral tribunal convert the earlier Procedural Orders (see above under (ix)) into an interim award. In the 'First Interim Award on Interim Measures' dated January 25, 2012 (hereinafter: the 'First Interim Award'), the arbitral tribunal subsequently ruled, among other things, that Ecuador should take:

"all measures at its disposal to suspend or cause to be suspended the enforcement or recognition within and without Ecuador of any judgment against [Chevron] in the Lago Agrio Case."

(xii) In the 'Second Interim Award on Interim Measures' of February 16, 2012 (hereinafter referred to as: the Second Interim Award), the arbitral tribunal ruled:

"3. (...) the Tribunal hereby orders:

(i) [Ecuador] (whether by its judicial, legislative or executive branches) to take all measures necessary to suspend or cause to be suspended the enforcement and recognition within and without Ecuador of the judgments

- (...) against [Chevron] in the Ecuadorian legal proceedings known as "the Lago Agrio Case";
- (ii) in particular, without prejudice to the generality of the foregoing, such measures to preclude any certification by [Ecuador] that would cause the said judgments to be enforceable against [Chevron]; (...)

until any further order or award made by the Tribunal in these arbitral proceedings;

4. The Tribunal determines that [Chevron and TexPet] shall be legally responsible, jointly and severally, to the Respondent for any costs or losses which [Ecuador] may suffer in performing its legal obligations under this Second Interim Award, as may be decided by the Tribunal within these arbitral proceedings (to the exclusion of any other jurisdiction); and further that, as security for such contingent responsibility [Chevron and TexPet] shall deposit within thirty days of the date of this Second Interim Award the amount of US\$ 50,000,000.00 (United States Dollars Fifty Million) with the Permanent Court of Arbitration in a manner to be designated separately, to the order of this Tribunal; (...)"

(xiii) Following the First Interim Award, Chevron brought an action in Ecuador before the Provincial Court of Sucumbíos for an order refusing or suspending enforcement of the Lago Agrio judgment. That application was rejected on the grounds that granting it would be contrary to the right of access to the courts.

(xiv) In 2012, Lago Agrio plaintiffs attempted to enforce the Lago Agrio judgment in Ecuador, Canada, Brazil, and Argentina. These attempts have not (yet) been successful.

(xv) In the Fourth Interim Award on Interim Measures dated February 7, 2013 (hereinafter: the Fourth Interim Award), the arbitral tribunal decided, among other things, the following:

"The Tribunal declares that [Ecuador] has violated the First and Second Interim Awards under the Treaty, the UNCITRAL Rules and international law in regard to the finalization and enforcement subject to execution of the Lago Agrio Judgment within and outside Ecuador, including (but not limited to) Canada, Brazil and Argentina."

(xvi) In the 'First Partial Award on Track I' from September 17, 2013 (hereinafter referred to as the First Partial Award), the arbitral tribunal ruled, among other things, that Chevron and TexPet both qualify as 'Releasees' within the meaning of the 1995 Settlement Agreement and the 1998 Final Release and that, as such, they can make full use of the contractual rights established in those agreements.

3.2.1 In these proceedings, Ecuador has, on the basis of Article 1065(1) of the Dutch Code of Civil Procedure, requested the annulment of (among other things) the First Interim Award, the Second Interim Award, the Fourth Interim Award and the First Partial Award. Insofar as it is still relevant in cassation, Ecuador has argued that the First and Second Interim Awards are contrary to public policy, because the interim measures taken by the arbitrators in these rulings mean that the Lago Agrio plaintiffs - who are not a party to the arbitral proceedings - cannot enforce the Lago Agrio judgment within a reasonable period of time.

3.2.2 The District Court dismissed Ecuador's claims. To this end, the court ruled, in short, that the interim measures temporarily prevent the Lago Agrio plaintiffs from enforcing the Lago Agrio judgment, but that this does not constitute a violation of public policy under the special circumstances of the present case. The district court found that the interim measures are of a temporary nature and that the claims in the arbitral proceedings are not aimed at ensuring that the Lago Agrio judgment can no longer have any effect.

3.2.3 The Court of Appeals upheld the District Court's verdict. In so far as relevant in cassation, the Court of Appeals considered the following.

The annulment of arbitral awards on the ground of public policy requires that they be contrary to mandatory rules of such a fundamental nature that their observance should not be prevented by restrictions of a procedural law nature. (Legal Consideration 11.2)

The interim measures taken by the arbitral tribunal are of a temporary nature and are intended to prevent the creation of an irreversible situation. It is important to note that the Chevron and

TexPet will be held liable for any damage Ecuador may suffer as a result of compliance with the interim measures and Chevron and TexPet have been ordered to provide security for any such liability. (Legal Consideration 12.2)

The interim measures outlined by the arbitral tribunal affect the interests of third parties. If Ecuador were to comply with these interim measures, this would mean that the Lago Agrio plaintiffs would not be able to enforce the Lago Agrio judgment. (Legal Consideration 12.4)

That means that there is a tension between the interim measures taken by the arbitral tribunal and the Lago Agrio judgment, which is, in principle, enforceable under Ecuadorian law. However, this does not mean that the arbitral tribunal should have refrained from taking these interim measures. The arbitral tribunal, after weighing up the interests involved, (for the time being) imposed on Ecuador the (implicit) obligation to take into account the rights and interests of the Ecuadorian citizens in question which arise from the Lago Agrio judgment when implementing interim measures. Ecuador has not explained in sufficient detail why the arbitral tribunal could not and should not have made such an assessment in the given circumstances. (Legal Consideration 12.5)

The purpose of the arbitral proceedings is to determine who is liable for environmental pollution in the Oriente region. If Chevron and TexPet are forced, by enforcement of the Lago Agrio judgment, to pay the large sum of money that they were ordered by that judgment to pay, and it is ultimately determined in the arbitral proceedings that Ecuador is liable for the damage, Chevron and TexPet will have to recover from Ecuador the amount they have already paid. They run the risk of not being able to recover all or part of this amount. (Legal Consideration 12.6)

The interim measures taken by the arbitral tribunal are therefore necessary in order to make it possible to assess the issue to which the arbitral proceedings relate, without it being hindered by irreversible consequences. (Legal Consideration 12.7)

In so doing, the Court of Appeals rejected Ecuador's argument that the inability of the Lago Agrio plaintiffs to enforce the judgment could have the effect that the right to enforcement will lapse in certain countries, because it was produced at a very late stage in the proceedings and was moreover insufficiently reasoned. (Legal Consideration 12.8)

Chevron and TexPet's allegations that fraud had been committed in the Lago Agrio judgment were not taken into account by the Court of Appeals in its ruling that the arbitral awards do not violate public policy. (Legal Consideration 13.2)

4. Assessment of the cassation complaint

4.1 Pursuant to Article IV(2) and (4) of the Amending Act in connection with the modernization of the Arbitration Act (Bulletin of Acts and Decrees 2014, 200), these proceedings are governed by the Fourth Book of the Dutch Code of Civil Procedure as it applied prior to January 1, 2015, because the arbitration was already pending before that date.

4.2.1 The intent of these proceedings is, in particular, to set aside the interim measures taken by the arbitral tribunal in the First Interim Award and the Second Interim Award. Before addressing the cassation complaints, the Supreme Court sees reason to consider the question of whether the legal remedy of annulment is available against a decision to make a provisional order in arbitral proceedings on the merits.

4.2.2 A legal remedy may be brought against a final or partial final arbitral award that is not subject to arbitral appeal or which has been rendered in the course of an arbitral appeal. A petition for the annulment of a provisional arbitral award can only be submitted together with a petition for the annulment of a full or partial final arbitral award as referred to above (Article 1064a(3) of the Dutch Code of Civil Procedure and Article 1064(4) of the (old) Dutch Code of Civil Procedure).

The law does not further limit the possibility of a petition for annulment. It can be deduced from this that every decision in an arbitral award will be subject to a petition for annulment, including a decision to grant an interim measure. The fact that the nature of an interim measure does not preclude the possibility of requesting that it should be annulled can be derived, according to current law, explicitly from Article 1043b(1) and (4) of the Dutch Code of Civil Procedure in conjunction with Article 1064 of the Dutch Code of Civil Procedure for an interim measure in arbitral proceedings on the merits, and from the law applicable to these proceedings for arbitral summary proceedings from Article 1051(3) of the (old) Dutch Code of Civil Procedure, in conjunction with Article 1064 of the (old) Dutch Code of Civil Procedure. This is no different in the (present) case, where the arbitral tribunal has kept open the possibility to review the taken measure at a later stage in the proceedings; after all, this does not affect the fact that the measure that was taken has legal effect up to that point.

In the present case, the legal remedy of annulment on the basis of Article 1064 of the (old) Dutch Code of Civil Procedure was open against the First Interim Award and the Second Interim Award, since the application for setting aside of these interim awards was filed together with the application for the annulment of the First Partial Award, which is to be regarded as a (partial) final arbitral award.

4.3.1 Part 2 of the cassation complaint raises issues regarding error of law or at least insufficient reasoning of the Court of Appeals' opinion (in Legal Considerations 12.1 - 12.10) that the interim measures as laid down in the First Interim Award and the Second Interim Award do not violate public policy. In essence, this section argues that the (compliance by Ecuador with the) interim measures deprives Lago Agrio plaintiffs - who are not party to the arbitral proceedings - of their fundamental right to enforce the Lago Agrio judgment within a reasonable period of time, which violates public policy.

4.3.2 On the basis of Article 1065(1)(e), of the Dutch Code of Civil Procedure (which was not amended in 2015), the annulment of an arbitral award can be requested on the ground that the award is contrary to public policy. The guiding principle is that Article 1065(1)(e) of the Dutch Code of Civil Procedure should, by its nature, be applied with restraint. The required restraint on the part of the civil courts is related, among other things, to the fact that proceedings pursuant to Article 1065 of the Dutch Code of Civil Procedure may not be used as an appeal in disguise

and that, in view of the public interest in the effective functioning of arbitral proceedings, the courts may only intervene on the ground of public policy in clear-cut cases (see Supreme Court April 24, 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH3137, legal consideration 4.3.1). Cases of a violation of public policy as referred to in Article 1065(1)(e) of the Dutch Code of Civil Procedure - insofar as currently of importance - only exist if the content or enforcement of the arbitral award conflicts with mandatory law of such a fundamental nature that compliance therewith may not be prevented by restrictions of a procedural law nature (Supreme Court March 21, 1997, ECLI:NL:HR:1997:AA4945, legal consideration 4.2).

4.3.3 The section raises the question of whether the interim measures are contrary to the right to enforce a judicial decision within a reasonable period of time. This fundamental right forms part of the right of access to the courts and, as such, is protected, inter alia, by Article 6 ECHR. What is meant by "a reasonable period of time" for the enforcement of a judicial decision cannot be said in general terms, but depends on the circumstances of the specific case (cf. e.g. ECHR September 14, 2017, no. 17739/09 (Bozza v. Italy), point 46, ECHR July 1, 2014, No 29920/05 and others,

(Gerasimov and others v. Russia), paragraph 168 and ECHR February 15, 2007, No 22000/03 (Raylyan v. Russia) paragraph 31).

4.3.4 In Legal Consideration 12.4, the Court of Appeals established that the interim measures affect the interests of the Lago Agrio plaintiffs who were not involved in the arbitral proceedings, because they could not have the Lago Agrio judgment enforced if Ecuador were to comply with the interim measures. However, the Court of Appeals came to the conclusion that this is not a violation of public policy in the circumstances of the present case. To this end, the Court of Appeals first considered that the interim measures do not directly affect the rights of the Lago Agrio plaintiffs and are, by their nature, temporary. It also pointed out that the arbitral tribunal, after weighing up the interests at stake, imposed on Ecuador the (implicit) obligation to take account of the rights and interests of Lago Agrio plaintiffs in the enforcement of the interim relief measures and that Ecuador, in these setting aside proceedings, did not provide sufficient specific information as to why, under these circumstances, the arbitral tribunal could not and should not have balanced the interests in question the way it did. In the relationship between Chevron and TexPet, on the one hand, and Ecuador, on the other hand, the Court of Appeals

found that the interim measures were justified in order to prevent the creation of an irreversible situation with regard to the issue at stake in the arbitral proceedings and in order to protect Chevron and TexPet from the real risk that Ecuador would ultimately be found liable for the damage, but would not provide (full) repayment.

That reasoning does not constitute an error of law in relation to the matters referred to above in 4.3.2 and 4.3.3, nor in relation to with any other rule of law. The opinion of the Court of Appeals has also been duly reasoned. The complaint referred to in 4.3.1 above therefore fails.

4.4 The other complaints in the cassation complaint also cannot lead to cassation. In view of Article 81(1) of the Judiciary (Organization) Act, there is no need for any further reasons for this, as these complaints do not require answers to legal questions in the interests of legal uniformity or the development of the law.

5. Decision

The Supreme Court:

rejects the cassation appeal;

orders Ecuador to pay the costs of the cassation proceedings, currently estimated for Chevron and TexPet at €854.34 in disbursements and €2,200 in attorney fees, plus the applicable statutory interest

on those costs if Ecuador fails to make payment
within 14 days of today.

This judgment was handed down by vice president
C.A. Streefkerk as the presiding justice and justices
A.H.T. Heisterkamp, M.V. Polak, C.E. du Perron, and
C.H. Sieburgh, and pronounced in open court by justice M.V.
Polak on April 12, 2019.

Signature of Judgment

Reference

ECLI:NL:HR:2019:565

Signatures

Versteeg, E.E.J.

[signature]

Polak, M.V., LLM

[signature]

12 april 2019

Eerste Kamer

17/04926

TT/EE

Hoge Raad der Nederlanden

Arrest

in de zaak van:

REPUBLIEK ECUADOR,
zetelende te Quito, Ecuador,

EISERES tot cassatie,

advocaat: mr. J. de Bie Leuveling Tjeenk,

t e g e n

1. CHEVRON CORPORATION (USA),
gevestigd te San Ramon, Californië,
Verenigde Staten van Amerika,

2. TEXACO PETROLEUM COMPANY,
gevestigd te San Ramon, Californië,
Verenigde Staten van Amerika,

VERWEERSTERS in cassatie,

advocaat: mr. J. van der Beek.

Partijen zullen hierna ook worden aangeduid als Ecuador, Chevron en TexPet.

1. Het geding in feitelijke instanties

Voor het verloop van het geding in feitelijke instanties verwijst de Hoge Raad naar:

- a. de vonnissen in de zaak C/09/477457/HA ZA 14-1291 van de rechtbank Den Haag van 25 februari 2015 en 20 januari 2016;
- b. het arrest in de zaak 200.193.418/01 van het gerechtshof Den Haag van 18 juli 2017.

Het arrest van het hof is aan dit arrest gehecht.

2. Het geding in cassatie

Tegen het arrest van het hof heeft Ecuador beroep in cassatie ingesteld. De procesinleiding is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

Chevron en TexPet hebben een verweerschrift tot verwerping ingediend.

De zaak is voor partijen toegelicht door hun advocaten en voor Ecuador mede door mr. J.J. Kuipers en mr. F.J.L. Kaptein.

De conclusie van de Advocaat-Generaal B.J. Drijber strekt tot verwerping van het cassatieberoep.

De advocaat van Ecuador en de advocaat van Chevron en TexPet hebben ieder schriftelijk op die conclusie gereageerd.

3. Uitgangspunten in cassatie

3.1 In cassatie kan worden uitgegaan van de feiten en omstandigheden vermeld in de conclusie van de Advocaat-Generaal onder 8-33. Samengevat weergegeven gaat het om het volgende.

(i) Chevron is sinds een overname in 2001 indirect aandeelhouder van TexPet.

(ii) In 1964 en 1965 heeft Ecuador een concessie voor oliewinning in een deel van het Amazonegebied verleend aan een consortium waarvan TexPet deel uitmaakte (hierna: het Consortium). Op 16 augustus 1973 is een concessieovereenkomst gesloten tussen het Consortium en Ecuador. Deze laatste concessieovereenkomst liep tot 6 juni 1992. Het staatsbedrijf PetroEcuador heeft geleidelijk een meerderheidsbelang in het Consortium gekregen. Na afloop van de concessieovereenkomst heeft PetroEcuador de oliewinning alleen voortgezet.

(iii) In 1993 hebben Ecuador en de Verenigde Staten een bilateraal investeringsverdrag gesloten, dat op 11 mei 1997 in werking is getreden (hierna: het BIT).

(iv) In november 1993 heeft een groep Ecuadoraanse burgers in de Verenigde Staten een procedure aanhangig gemaakt tegen Texaco, de voormalige moederverennootschap van TexPet. Deze burgers stelden dat zij wegens milieuvervuiling in de Oriente-regio van Ecuador schade hadden geleden. De procedure is in 2002 geëindigd doordat het verweer van Texaco dat de rechter in de Verenigde Staten niet bevoegd is, is gehonoreerd.

(v) Op 4 mei 1995 hebben Ecuador, PetroEcuador en TexPet een overeenkomst (hierna: de 1995 Settlement Agreement) gesloten, waarbij TexPet heeft toegezegd bepaalde milieusaneringsmaatregelen uit te voeren en waarbij de twee andere partijen hebben verklaard dat zij:

"5.1 (...) shall hereby release, acquit and forever discharge Texpet (...) and all their (...) successors, predecessors, principals and subsidiaries (hereinafter referred to as "The Releasees") of all the Government's and Petroecuador's claims against the Releasees for Environmental Impact arising from the Operations of the Consortium (...)"

(vi) Op 30 september 1998 hebben Ecuador, PetroEcuador en TexPet een tweede overeenkomst gesloten (hierna: de 1998 Final Release) waarbij TexPet en de overige 'Releasees' voor altijd zijn bevrijd van en ontslagen uit alle aansprakelijkheid jegens Ecuador.

(vii) In mei 2003 heeft een groep Ecuadoraanse burgers in Ecuador een procedure aanhangig gemaakt tegen Chevron. Deze Ecuadoraanse burgers (hierna ook: de Lago Agrio-eisers)

stelden Chevron aansprakelijk voor ernstige milieuvervuiling veroorzaakt door TexPet (hierna: de Lago Agrio-procedure).

(viii) Op 23 september 2009 hebben Chevron en TexPet op grond van het BIT de arbitrageprocedure tegen Ecuador aanhangig gemaakt waarover de onderhavige vernietigingsprocedure gaat. In de arbitrageprocedure hebben zij onder meer gevorderd voor recht te verklaren, kort weergegeven, (i) dat Chevron en TexPet op grond van de 1995 Settlement en de 1998 Final Release zijn gevrijwaard van aansprakelijkheid voor milieuschade als gevolg van het handelen van het Consortium, (ii) dat een vonnis in de Lago Agrio-procedure tegen Chevron niet afdwingbaar is en (iii) dat Ecuador en PetroEcuador exclusief aansprakelijk zijn voor de uitkomst van de Lago Agrio-procedure. Verder hebben Chevron en TexPet onder meer gevorderd dat Ecuador wordt bevolen alle maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat een eventueel vonnis in de Lago Agrio-procedure niet ten uitvoer kan worden gelegd en dat Ecuador wordt veroordeeld tot betaling aan Chevron en TexPet van hetgeen waartoe zij in de Lago Agrio-procedure worden veroordeeld.

(ix) Chevron en TexPet hebben in de arbitrageprocedure ook om voorlopige voorzieningen gevraagd. Het scheidsgerecht heeft in dit kader op 9 februari 2011 en 16 maart 2011

Procedural Orders gegeven om de erkenning en de executie van het (toen: aanstaande) Lago Agrio-vonnis te verhinderen.

(x) In de Lago Agrio-procedure is Chevron in eerste aanleg bij vonnis van 14 februari 2011 (hierna: het Lago Agrio-vonnis) onder meer veroordeeld tot betaling van USD 8,6 miljard, vermeerderd met de kosten gelijk aan 10% van het geheel. Deze veroordeling heeft zowel in hoger beroep als bij het Ecuadoraanse Hooggerechtshof stand gehouden.

(xi) Naar aanleiding van de uitspraak van de Ecuadoraanse appelrechter heeft Chevron het scheidsgerecht verzocht de eerdere Procedural Orders (zie hiervoor onder (ix)) om te zetten in een tussenvonnis. Het scheidsgerecht heeft vervolgens in de 'First Interim Award on Interim Measures' van 25 januari 2012 (hierna: de First Interim Award) onder meer geoordeeld dat Ecuador dient te nemen:

"all measures at its disposal to suspend or cause to be suspended the enforcement or recognition within and without Ecuador of any judgment against [Chevron] in the Lago Agrio Case."

(xii) In de 'Second Interim Award on Interim Measures' van 16 februari 2012 (hierna: de Second Interim Award) heeft het scheidsgerecht geoordeeld:

"3. (...) the Tribunal hereby orders:

(i) [Ecuador] (whether by its judicial, legislative or executive branches) to take all measures necessary to suspend or cause to be suspended the enforcement and recognition within and without Ecuador of the judgments

- (...) against [Chevron] in the Ecuadorian legal proceedings known as "the Lago Agrio Case";
- (ii) in particular, without prejudice to the generality of the foregoing, such measures to preclude any certification by [Ecuador] that would cause the said judgments to be enforceable against [Chevron]; (...)

until any further order or award made by the Tribunal in these arbitration proceedings;

4. The Tribunal determines that [Chevron and TexPet] shall be legally responsible, jointly and severally, to the Respondent for any costs or losses which [Ecuador] may suffer in performing its legal obligations under this Second Interim Award, as may be decided by the Tribunal within these arbitration proceedings (to the exclusion of any other jurisdiction); and further that, as security for such contingent responsibility [Chevron and TexPet] shall deposit within thirty days of the date of this Second Interim Award the amount of US\$ 50,000,000.00 (United States Dollars Fifty Million) with the Permanent Court of Arbitration in a manner to be designated separately, to the order of this Tribunal; (...)"

(xiii) Na de First Interim Award heeft Chevron in Ecuador de Provincial Court van Sucumbios verzocht de tenuitvoerlegging van het Lago Agrio-vonnis te weigeren of te schorsen. Dit verzoek is afgewezen op de grond dat toewijzing in strijd zou komen met het recht op toegang tot de rechter.

(xiv) De Lago Agrio-eisers hebben in 2012 geprobeerd het Lago Agrio-vonnis ten uitvoer te leggen in Ecuador, Canada, Brazilië en Argentinië. Deze pogingen zijn (nog) niet succesvol geweest.

(xv) In de 'Fourth Interim Award on Interim Measures' van 7 februari 2013 (hierna: de Fourth Interim Award) heeft het scheidsgerecht onder meer het volgende beslist:

"The Tribunal declares that [Ecuador] has violated the First and Second Interim Awards under the Treaty, the UNCITRAL Rules and international law in regard to the finalisation and enforcement subject to execution of the Lago Agrio Judgment within and outside Ecuador, including (but not limited to) Canada, Brazil and Argentina."

(xvi) In de 'First Partial Award on Track I' van 17 september 2013 (hierna: First Partial Award) heeft het scheidsgerecht onder meer geoordeeld dat Chevron en TexPet allebei zijn aan te merken als 'Releasees' als bedoeld in de 1995 Settlement Agreement en de 1998 Final Release en dat zij als zodanig een volledig beroep kunnen doen op de contractuele rechten die zijn neergelegd in die overeenkomsten.

3.2.1 In deze procedure heeft Ecuador op grond van art. 1065 lid 1 Rv vernietiging gevorderd van (onder meer) de First Interim Award, de Second Interim Award, de Fourth Interim Award en de First Partial Award. Voor zover in cassatie nog van belang, heeft Ecuador aangevoerd dat de First en Second Interim Award in strijd zijn met de openbare orde, omdat de door de arbiters in deze vonnissen getroffen voorlopige voorzieningen tot gevolg hebben dat de Lago Agrio-eisers - die geen partij zijn bij de arbitrageprocedure - het Lago Agrio-vonnis niet binnen een redelijke termijn ten uitvoer kunnen leggen.

3.2.2 De rechtbank heeft de vorderingen van Ecuador afgewezen. Daartoe heeft de rechtbank, kort gezegd, overwogen dat de Lago Agrio-eisers door de voorlopige voorzieningen het Lago Agrio-vonnis tijdelijk niet ten uitvoer kunnen leggen, maar dat dit in de bijzondere omstandigheden van het onderhavige geval geen schending van de openbare orde is. Van doorslaggevend gewicht achtte de rechtbank daarbij dat de voorlopige voorzieningen een tijdelijk karakter hebben en dat de vorderingen in de arbitrageprocedure niet erop zijn gericht te bewerkstelligen dat het Lago Agrio-vonnis geen effect meer kan hebben.

3.2.3 Het hof heeft het vonnis van de rechtbank bekrachtigd. Voor zover in cassatie van belang heeft het hof daartoe het volgende overwogen.

Voor vernietiging van arbitrale vonnissen wegens strijd met de openbare orde is nodig dat de vonnissen in strijd zijn met dwingend recht van een zo fundamenteel karakter dat de naleving ervan niet door beperkingen van procesrechtelijke aard mag worden verhinderd. (rov. 11.2)

De door het scheidsgerecht getroffen voorlopige voorzieningen zijn tijdelijk van aard en zijn bedoeld om te voorkomen dat er een onomkeerbare situatie ontstaat. Daarbij is van belang dat het scheidsgerecht Chevron en

TexPet aansprakelijk houdt voor de schade die Ecuador kan lijden door het nakomen van de voorlopige voorzieningen en Chevron en TexPet heeft bevolen zekerheid te stellen voor die eventuele aansprakelijkheid. (rov. 12.2)

Met de voorlopige voorzieningen die door het scheidsgerecht zijn getroffen, worden de belangen van derden geraakt. Indien Ecuador immers aan deze voorlopige voorzieningen zou voldoen, zou dat tot gevolg hebben dat de Lago Agrio-eisers het Lago Agrio-vonnis niet kunnen executeren. (rov. 12.4)

Er bestaat in zoverre spanning tussen de voorlopige voorzieningen die het scheidsgerecht heeft getroffen en het Lago Agrio-vonnis dat op grond van het Ecuadoraanse recht in beginsel voor tenuitvoerlegging in aanmerking komt. Dit betekent echter niet dat het scheidsgerecht zich had moeten onthouden van het treffen van deze voorlopige voorzieningen. Het scheidsgerecht heeft, na een afweging van de betrokken belangen, (vooralsnog) op Ecuador de (impliciete) verplichting gelegd om bij de uitvoering van voorlopige voorzieningen rekening te houden met de rechten en belangen van de betrokken Ecuadoraanse burgers die voortvloeien uit het Lago Agrio-vonnis. Ecuador heeft onvoldoende concreet toegelicht waarom het scheidsgerecht in de gegeven omstandigheden een dergelijke afweging niet had kunnen en mogen maken. (rov. 12.5)

Inzet van de arbitrale procedure is om vast te stellen wie aansprakelijk is voor de milieuvervuiling in de Oriente-regio. Als Chevron en TexPet door tenuitvoerlegging van het Lago Agrio-vonnis worden gedwongen om de grote som geld te betalen waartoe zij bij dat vonnis zijn veroordeeld en in de arbitrageprocedure uiteindelijk wordt vastgesteld dat Ecuador voor de schade aansprakelijk is, moeten Chevron en TexPet het betaalde bedrag op Ecuador zien te verhalen. Daarbij lopen zij het risico dat dit bedrag niet (geheel) kan worden verhaald. (rov. 12.6)

De voorlopige voorzieningen die het scheidsgerecht heeft getroffen zijn dan ook nodig om beoordeling van de kwestie waarop de arbitrale procedure betrekking heeft mogelijk te maken zonder dat dit door onomkeerbare gevolgen wordt doorkruist. (rov. 12.7)

Het hof gaat voorbij aan de stelling van Ecuador dat het niet ten uitvoer kunnen leggen van het vonnis voor de Lago Agrio-eisers tot gevolg zou kunnen hebben dat het recht op tenuitvoerlegging in bepaalde staten zal verjaren, omdat zij in een zeer laat stadium van de procedure is opgebracht en bovendien onvoldoende is onderbouwd. (rov. 12.8)

De beschuldigingen van Chevron en TexPet dat bij het Lago Agrio-vonnis fraude zou zijn gepleegd, heeft het hof niet meegewogen bij het oordeel dat de arbitrale vonnissen niet in strijd zijn met de openbare orde. (rov. 13.2)

4. Beoordeling van het middel

4.1 Op de onderhavige procedure is op grond van art. IV, leden 2 en 4, van de Wijzigingswet in verband met de modernisering van het Arbitragerecht (Stb. 2014, 200) het Vierde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing zoals dat gold voor 1 januari 2015, omdat de arbitrage reeds voor die datum aanhangig was.

4.2.1 Inzet van deze procedure is met name de vernietiging van de door het scheidsgerecht in de First Interim Award en de Second Interim Award getroffen voorlopige voorzieningen. Alvorens de klachten van het middel te behandelen, ziet de Hoge Raad aanleiding om in te gaan op de vraag of het rechtsmiddel van vernietiging openstaat tegen een beslissing tot het treffen van een voorlopige voorziening in een arbitraal geding ten gronde.

4.2.2 Tegen een geheel of gedeeltelijk arbitraal eindvonnis dat niet vatbaar is voor arbitraal hoger beroep of dat is gewezen in arbitraal hoger beroep, staat het rechtsmiddel van vernietiging open. Tegen een arbitraal tussenvonnis kan een vordering tot vernietiging alleen worden ingesteld tezamen met de vordering tot vernietiging van een geheel of gedeeltelijk arbitraal eindvonnis als hiervoor bedoeld (art. 1064a lid 3 Rv en art. 1064 lid 4 (oud) Rv). De wet

bevat geen verdere beperking van de mogelijkheid tot het aanwenden van het rechtsmiddel van vernietiging. Hieruit kan worden afgeleid dat tegen iedere beslissing in een arbitraal vonnis het rechtsmiddel van vernietiging komt open te staan, dus ook tegen een beslissing tot het treffen van een voorlopige voorziening. Dat de aard van een voorlopige voorziening niet in de weg staat aan de mogelijkheid vernietiging daarvan te vorderen, volgt naar huidig recht voor een voorlopige voorziening in een arbitraal geding ten gronde uitdrukkelijk uit art. 1043b leden 1 en 4 Rv in verbinding met art. 1064 Rv en volgde naar het in deze procedure toepasselijke recht voor een arbitraal kort geding uit art. 1051 lid 3 (oud) Rv in verbinding met art. 1064 (oud) Rv. Dit is niet anders in het (zich hier voordoende) geval dat het scheidsgerecht zich de mogelijkheid heeft voorbehouden om de getroffen voorziening in een later stadium van het geding te herzien; dat laat immers onverlet dat de getroffen voorziening tot dat moment rechtskracht heeft.

4.2.3 In het onderhavige geval stond het rechtsmiddel van vernietiging op grond van art. 1064 (oud) Rv open tegen de First Interim Award en de Second Interim Award, nu de vordering tot vernietiging van deze tussenvonnissen is ingesteld tezamen met de vordering tot vernietiging van

de - als een arbitraal (gedeeltelijk) eindvonnis aan te merken - First Partial Award.

4.3.1 Onderdeel 2 van het middel klaagt over onjuistheid althans onvoldoende motivering van het oordeel van het hof (in rov. 12.1-12.10) dat de voorlopige voorzieningen zoals vastgesteld in de First Interim Award en de Second Interim Award niet in strijd zijn met de openbare orde. In de kern voert het onderdeel daartoe aan dat met de (nakoming door Ecuador van de) voorlopige voorzieningen aan de Lago Agrio-eisers - die geen partij zijn bij de arbitrageprocedure - hun fundamentele recht wordt ontnomen om het Lago Agrio-vonnis binnen een redelijke termijn ten uitvoer te leggen, hetgeen in strijd is met de openbare orde.

4.3.2 Op grond van (het in 2015 niet gewijzigde) art. 1065 lid 1, aanhef en onder e, Rv kan vernietiging van een arbitraal vonnis worden gevorderd op de grond dat dit vonnis in strijd is met de openbare orde. Als uitgangspunt geldt dat art. 1065 lid 1, aanhef en onder e, (oud) Rv naar zijn aard met terughoudendheid moet worden toegepast. De vereiste terughoudendheid van de burgerlijke rechter hangt onder meer hiermee samen dat een procedure op de voet van art. 1065 Rv niet mag worden gebruikt als een verkapt hoger

beroep en dat de overheidsrechter, gelet op het algemeen belang bij een effectief functionerende arbitrale rechtspleging, slechts in sprekende gevallen op grond van strijd met de openbare orde mag ingrijpen (vgl. HR 24 april 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH3137, rov. 4.3.1). Van strijd met de openbare orde als bedoeld in art. 1065 lid 1, aanhef en onder e, Rv is - voor zover thans van belang - slechts sprake indien de inhoud of uitvoering van het arbitrale vonnis strijdt met dwingend recht van een zo fundamenteel karakter dat de naleving ervan niet door beperkingen van procesrechtelijke aard mag worden verhinderd (HR 21 maart 1997, ECLI:NL:HR:1997:AA4945, rov. 4.2).

4.3.3 Het onderdeel stelt de vraag aan de orde of de voorlopige voorzieningen in strijd zijn met het recht op tenuitvoerlegging van een rechterlijke uitspraak binnen een redelijke termijn. Dit fundamentele recht maakt deel uit van het recht op toegang tot de rechter en wordt als zodanig onder meer beschermd door art. 6 EVRM. Wat moet worden verstaan onder 'een redelijke termijn' voor tenuitvoerlegging van een rechterlijke uitspraak kan daarbij niet in zijn algemeenheid worden gezegd, maar hangt af van de omstandigheden van het voorliggende geval (vgl. bijv. EHRM 14 september 2017, nr. 17739/09 (Bozza v. Italië), onder 46, EHRM 1 juli 2014, nr. 29920/05 e.a.

(Gerasimov e.a. v. Rusland), onder 168 en EHRM 15 februari 2007, nr. 22000/03 (Raylyan v. Rusland) onder 31).

4.3.4 Het hof heeft in rov. 12.4 vastgesteld dat de voorlopige voorzieningen de belangen raken van de niet bij de arbitrageprocedure betrokken Lago Agrio-eisers, omdat zij het Lago Agrio-vonnis niet ten uitvoer kunnen laten leggen als Ecuador zou voldoen aan de voorlopige voorzieningen. Het is evenwel tot de slotsom gekomen dat dit in de omstandigheden van het onderhavige geval niet in strijd is met de openbare orde. Daartoe heeft het hof in de eerste plaats overwogen dat de voorlopige voorzieningen de rechten van de Lago Agrio-eisers niet rechtstreeks aantasten en naar hun aard tijdelijk zijn. Het heeft bovendien erop gewezen dat het scheidsgerecht na afweging van de betrokken belangen aan Ecuador de (impliciete) verplichting heeft opgelegd om bij de uitvoering van de voorlopige voorzieningen rekening te houden met de rechten en belangen van de Lago Agrio-eisers en dat Ecuador in de onderhavige vernietigingsprocedure onvoldoende concreet heeft toegelicht waarom het scheidsgerecht in de gegeven omstandigheden deze afweging niet heeft kunnen en mogen maken. In de verhouding tussen Chevron en TexPet enerzijds en Ecuador anderzijds waren de voorlopige voorzieningen volgens het hof gerechtvaardigd om te voorkomen dat er een

onomkeerbare situatie zou ontstaan ten aanzien van de kwestie waarop de arbitrageprocedure betrekking heeft en om Chevron en TexPet te beschermen tegen het reële risico dat Ecuador aansprakelijk zou zijn voor de schade, maar geen (volledig) verhaal zou bieden.

Deze motivering geeft geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting met betrekking tot de hiervoor in 4.3.2 en 4.3.3 vermelde maatstaven, noch van miskennen van enige andere rechtsregel. Het oordeel van het hof is voorts naar behoren gemotiveerd. De hiervoor in 4.3.1 weergegeven klacht stuit hierop af.

4.4 De overige klachten van het middel kunnen evenmin tot cassatie leiden. Dit behoeft, gezien art. 81 lid 1 RO, geen nadere motivering nu die klachten niet nopen tot beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling.

5. Beslissing

De Hoge Raad:

verwerpt het beroep;

veroordeelt Ecuador in de kosten van het geding in cassatie, tot op deze uitspraak aan de zijde van Chevron en TexPet begroot op € 854,34 aan verschotten en € 2.200,-- voor salaris, vermeerderd met de wettelijke

rente over deze kosten indien Ecuador deze niet binnen veertien dagen na heden heeft voldaan.

Dit arrest is gewezen door de vicepresident C.A. Streefkerk als voorzitter en de raadsheren A.H.T. Heisterkamp, M.V. Polak, C.E. du Perron en C.H. Sieburgh, en in het openbaar uitgesproken door de raadsheer M.V. Polak op 12 april 2019.

Ondertekening Arrest

Referentie

ECLI:NL:HR:2019:565

Handtekeningen

Versteeg, E.E.J.

Polak, mr. M.V.

The image shows two handwritten signatures in black ink. The top signature is a stylized, cursive script, likely belonging to Versteeg, E.E.J. The bottom signature is also in cursive but appears more fluid and less structured, likely belonging to Polak, mr. M.V.